

ਅਪੀਲ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ

ਅਦਾਲਤ ਡੀ. ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. ਦੁਆ, ਜੇ. ਜੇ.

ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ,-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਉੱਤਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 701 ਸਾਲ 1958

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (1953 ਦਾ ਚੌਥਾ)— ਸੈਕਸ਼ਨ 41- ਧਾਰਾ 447, 448/147, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ— ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 447 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ— ਪਰਖ- ਚਾਰੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ-ਬੇਨਿਯਮੀ- ਕੀ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ (1898 ਦਾ ਵੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 529 ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 447, 448/147 ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 447 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਦਾ ਦਾਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ ਸ਼ਡਿਊਲ 1-ਏ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹਟਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 1-ਏ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਅਪਰਾਧ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ

ਤਬਦੀਲ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਕ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧੇਰੇ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਗੈਰ-ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੋਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ. ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨੂੰ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 42੯ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 190, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚਐਸ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ 4 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 30 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਰੋਹਤਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ ਕੇ ਪੁਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ।

ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਕੇ. ਐਲ. ਜੱਗਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਦੁਆ ਜੇ. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਰੋਹਤਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ; 1958, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਅਤਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 447, 448/147 ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅਤਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਈ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ

ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 447 ਤਹਿਤ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 51-51 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ (ਅਤਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 447 ਤਹਿਤ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ), ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਐਲ ਜੱਗਾ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਰ ਆਰ ਚਾਰੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਅਬਨੀ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ (2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 190 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹਾ

ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 200 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 202 ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 156 (3) ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 529 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਥਾਨੰਦ ਬਨਾਮ ਜੇਥਾਨੰਦ ਵੀ. ਕੱਛ ਰਾਜ (1), ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੋਟ (ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਾਰਾ 190 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਧਾਰਾ 529 ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ 'ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ' ਜਾਰੀ ਸੀ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਈ: ਅਸਲ ਵਿੱਚ 5 ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 367 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 342 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 367, ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਸਿਰਫ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 342, ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੰਮ ਲਈ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 323 ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ

ਕੇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 323 ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਧਾਰਾ 323, ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 323 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਈਬਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1-ਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਅਪਰਾਧ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਤਰਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਸੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 529 ਅਤੇ 537 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੁਰਮ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਲੇਬਲ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਅਪਰਾਧ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 447 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਇਕੱਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰੇਗੀ।

ਇਕ ਪਾਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇੰਡਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"41. ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰੇ। ਮੀਨਾ ਰਾਮ ਉਰਫ ਬਸਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਸ ਦੁਆਰਕੀ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਪੈਪਰਸੂ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 41 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੱਗਾ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ; ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 41 ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਆਮ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ 1-ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹਟਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 1-ਏ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਅਪਰਾਧ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਜੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਗੈਰ-ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਚੋਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 529 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"529. ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ:- ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

(ਏ) ਧਾਰਾ 98 ਅਧੀਨ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ;

(ਅ) ਧਾਰਾ 155 ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;

(c) ਧਾਰਾ 176 ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ;

(ਡੀ) ਧਾਰਾ 186 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ;

(ਈ) ਧਾਰਾ 190, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਖੰਡ (ਏ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ;

(ਚ) ਧਾਰਾ 192 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ; (ਜੀ) ਧਾਰਾ 337 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 338 ਅਧੀਨ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣਾ;

(ਜੀ) ਧਾਰਾ 337 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 338 ਅਧੀਨ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣਾ;

(ਜ) ਧਾਰਾ 524 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 525 ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣਾ; ਜਾਂ (i) ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 528 ਅਧੀਨ ਖੁਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ; ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ "ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 1੯੦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਆਮ ਰੱਖਿਅਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ

ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜੋ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 8 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਫਾਲਸ਼ਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jatinder Singh, Translator.